

தொட்ட அலை தொடாத அலை நாவலில் மொழிநடையும் உத்தியும்
தா. கிருபா வெள்ளையம்மாள் அ. *

அ தமிழ்த்துறை, சாராள் தக்கர் கல்லூரி, பெருமாள்புரம், திருநெல்வேலி 627007 தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Language and Strategy in the Novel Totta Alai Todatha Alai

D. Kiruba Vellaiyammal ^{a,*}

^a Department of Tamil, Sarah Tucker College, Perumalpuram, Tirunelveli-627007, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

dkiruba80@gmail.com

Received: 23-12-2021

Revised: 03-05-2022

Accepted: 09-05-2022

Published: 30-07-2022

ABSTRACT

As a phenomenon of nature, every human being in this world is born without any problem. Not just the experience of birth. Even if we experience it, it is not recorded in our mind and does not understand. When it comes to death every human feels compelled to the last drop. But he dies before realizing it. Birth is a wave that does not touch him. Death touched wave. This is the central theme of the novel Totta Alai Todatha Alai. What adds specialness to the novel Totta Alai Todatha Alai is its style of language. Style is the structure of language that describes the object taken. The creator who lives in the society creates only the experiences he has in the society. Personality is the predominance of his experiences. Language style is the system of style followed by an author to express his work. The creator wants his creation to touch people's hearts. He uses simple language style and techniques to impress the reader with the idea he wants to convey. In this way, this article aims to fully classify and examine the language style and strategy of S Sankara Narayan's Totta Alai Thodatha Alai novel, which has made its own place in the world of Tamil literature. The novel Totta Alai Todatha Alai, which deals extensively with death, is a prize-winning novel of the Tirupur Tamil Society.

Keywords: Totta Alai Thodatha Alai, Commentary, Death, Ketty, Life, Unity, Pendulum

முன்னுரை

எண்பதுகளின் இலக்கியவாதியாக கவனம் பெறும் எஸ். சங்கர நாராயணன் 1959 ஆம் ஆண்டு ஜீலை மாதம் தூத்துக்குடி மாவட்டம் திருவைக்குண்டத்தில் பிறந்தவர். சென்னையில் தொலைத் தொடர்புத்துறையில் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். சிறுகதைகள் நாவல்கள் கவிதைகள் என்று நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியிருக்கிறார். 'நந்தவனத்துப் பறவைகள்' இவரது முதல் நாவலாகும். இந்நூல் முதுகலை மாணவர்களுக்குப் பாடமாக உள்ளது.

புனைகதை இலக்கியத்தின் மரபாக போற்றப்பட்டு வருவது மொழிநடை. மொழிநடை கதையைப் படிப்பவர்க்கு ஒரு சுவையான முழுமையான அனுபவத்தை அளிப்பதோடு உரிபொருள் விளக்கத்திற்கும் பயன்படுகிறது என்றால் மிகையாகாது. நாவல் படைப்பின் முழுமையான வெற்றிக்கு அவ்வாசிரியன் பின்பற்றும் நடை முறைகளே அடிப்படைக்காரணியாக அமையமுடியும். அவ்வகையில் இவருடைய நாவலில் வருணனைகள், பழமொழிகள், உவமைகள், உருவகங்கள் ஆகியன வாசகனைத் தொடர்ந்து வாசிக்கத் தூண்டும் வகையில் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

மொழி நடை

மொழியியல் என்பது மொழியை விளக்கி அது செயல்படும் வகையினை வெளியிடும் ஓர் அறிவியல் சார்புடையதாக வளர்ந்து வருகிறது. மொழியியலின் ஒரு கூறே மொழிநடையியல் என்று கூறப்படும். “எழுத்துகள் கருத்துகளோடு இணைந்து எழுதப்படுவதே நடையாகும். இந்நடை எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் ஒன்றுபோல் அமைவதில்லை. அவரவர் திறமைக்கும் சிந்தனைத் திறத்திற்கும் கற்பனை வளர்த்திற்கும் ஏற்ப மாறுபடுகிறது” (Sundaramoorthy, 1994).

ஒரு படைப்பாளன் தன் படைப்பில் பின் பின்பற்றும் நடை அமைப்பே மொழி நடையாகும். மொழிநடையே படைப்புகளுக்கு உயிர் கொடுக்கிறது. படைப்பின் உயிர் நாடியாக திகழ்வது நடையாகும். நடை சிறக்காவிடில் படைப்புச் சிறக்காது.

வருணனை நடை

புலன்உணர்வு மூலம் ஏற்படும் அனுபவங்களை வருணித்துக் காட்டும் உரைநடையை வருணனை நடை என்பர். கற்பனையில் கண்டவற்றையும் கண்ணிலே கண்டவற்றையும் விளக்கி எடுத்துரைப்பதற்கு வருணனை நடை ஏற்றதாகும்.

“புலன்களால் உணர்வனவற்றை அல்லது புலன்களின் வழியாக உணரும் புதுக் காட்சிகளைச் சொற்களால் மொழிபெயர்த்துக் காட்டுவதே வருணனை ஆகும். எழுதுவார் ஒரு பொருளையோ மனிதரையோ இடத்தையோ வருணிக்கும் நிலையில் இவ்வகை உரைநடையை வருணனை உரைநடை என அறிஞர்கள் பாகுபாடு செய்வர்” (Ramalingam, 1978).

நகர வருணனை

“அகன்று விரிந்து நீண்டு கிடந்தது சாலை. ராஜபாட்டை தான். நூற்று ஐம்பது அடிச்சாலை. எந்த வாகனமும் நினைத்த வேகத்தில் திணறாமல் போகலாம். எப்பவாது வாகனங்கள் கடந்து போனால் அப்படித்தான். விரர் விரர்ரென்று பறக்கும். யாருக்கோ பயந்தாற்போல. எழில்மிகு நகரத்தின் எழில்மிகு சாலை. இரு மருங்கும் மரங்கள் அல்ல. சோடிய ஆவி விளக்குகள். கடக்கப்போகிற வாகனம் போல அவை திடுதிப்பென்று கண்மூடி தலைதுவள்கையில் சுதாரித்துக் கொள்ளும் பஸ் பயணிப்போலத் திடுக்கென்று கண்விழிக்கும்.”

“தூரதூரத்தில் கூப்பிடா தூரத்தில் வீடுகள்இ மாளிகைகள் விருந்தாளி என யாரும் வந்தால் மனிதர்களுக்குமுன் முதலில் நாய்கள் எட்டிப்பார்க்கும். இடைப்பட்ட மணல்வெளி. அது கடல் அந்த பக்கம் என்றால் இது தரைக்கடல். அங்கே நீ, இங்கே மணல். இந்த வெளியை ஊடறுத்தக்கொண்டு கருத்த சாலை” (Sankara Narayanan, 2012).

இயற்கை வருணனை

இயற்கை வருணனை என்பது கடவுளால் படைக்கப்பட்ட இயற்கையை வருணித்து நம் கண் முன்னால் அப்படியே கொண்டுவருவதாகும் “கதிர்முற்றி தலைகவிழ்ந்து காற்றிலாடி நின்றன நெல்மணிகள். தலைக்கு மேலே பார்த்தான். புவரசுமரம் அது. காற்றைப் பத்தாக நூறாக ஆயிரமாகக் கிழித்து பைத்தியக்காரனின் உடைகள் போல அனுப்புகிறது மரம். காற்றைக் கேலி செய்கிறது அது.” “சூரியன் கண்விரியச் சிரிப்பது தெரியுமுன் மீண்டும் இலைக்கூட்டத்தில் காட்சி காணாமல் போனது. ஊண்மைகள் சிறிது விளங்குகிறாற் போல அடையாளப்படுமுன் மயக்கங்கள் கவிந்து மூடிக் கொள்கின்றன” (Sankara Narayanan, 2012).

தோற்ற வருணனை

தோற்ற வருணனை என்பது ஒரு பாத்திரத்தின் தோற்றமும் இயல்பும் பற்றிச் சித்தரிப்பதாக அமைகின்றது. “நினைவுகள் சிரிப்புக் குமிழிகளிட்டு அவளது கண்களில் வரிகளாக கலப்பைபோல உழுது வெளியேறின” (Sankara Narayanan, 2012).

“உபாசனா கலெக்டர் வீட்டுப்பெண். செல்லப்பெண். நடையில் அந்த சொகுசு தெரியும். வண்ணச்சீரடி மண்மகள் மயங்கினள். மோப்பக் குழைந்து விடுவாள் போலிருந்தது. காலோடு நெருங்கியுரசம் பூனைக் குட்டி (Sankara Narayanan, 2012).

“முற்றி விளைந்த தேங்காயின் உள்வெளுப்பாய் பற்கள். முன்வரிசைப் பற்களில் ஒன்று சிறிதினும் சிறிதே விலகி ஆகாவென்றிருந்தது. உபாசனா பூமியின் கொடை. அவளே ஒரு தவப்பயன்.” (Sankara Narayanan, 2012).

எளிய நடை

படித்தவுடன் அதன் அர்த்தம் புரிந்து கொள்ளும்படியாகவும் நீண்ட தொடர்களாக அல்லாத சறு வாக்கியங்களாகவும் அமைவது எளிய நடையாகும்.

“கனவுகளைச் சுமக்கிறவர்கள், பட்டாம்பூச்சிகள். என்றெல்லாம் இந்த ஆண்கள் பெண்களை எத்தனை எளிமையாய் புரிந்து கொள்கிறார்கள். ஆண்களுக்காய் அவர்களின் தியாகம் மகத்துவமானது. அம்மா ஒரு பக்கம். கோமதி இன்னொரு பக்கம். நான் எத்தனை கொடுத்து வைத்தவன். இத்தனைக்கும் நான் இவர்களுக்கு நேர்மையாய் நடந்து கொள்ளவில்லை. அது அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்க முடியாது. அன்பு செய்தல் என்பதே கூட எதையும் எதிர்பார்த்தது அல்ல என்று நிறுவிவிட்ட பெண்கள் அவர்கள்” (Sankara Narayanan, 2012).

தூய தமிழ் நடை

பிற மொழிகளின் கலப்பு இல்லாது தமிழ்ச் சொற்களை மட்டும் கொண்டு படைக்கப்படும் படைப்புகளின் நடையே தூயத் தமிழ் நடையாகும். “உயர்நிலை வகுப்புவரை தமிழில் படித்தவன். அவனுடன் கல்லூரியில் படிப்பவர்கள் உயர்நிலை வகுப்புவரையே ஆங்கிலத்தில் வாசித்தவர்கள். சரளமாய் ஆங்கிலத்தில் உரையாடிக் கொண்டார்கள். அவனிடம் சிறு கூச்சம்இ தயக்கம் முதலில் இருந்தது. முயன்று பேசினாலும் முகம் இரண்டு நாபுரள்கையில் தடுமாறியது” (Sankara Narayanan, 2012).

விளக்க நடை

மையக் கருத்தை விளக்க முற்படும்; போது மையக் கருத்தை முதன்மைப்படுத்தி எளிய சொற்களைக் கொண்டு விளக்குவது விளக்க நடையாகும். “நீ சாவை நோக்கிப் போகப்போக சாவு அல்ல. வாழ்க்கைதான் உன்னைப் பிடிச்சிப் பிடிச்சி இழுக்கும். காய்ச்சல படடினி கிடந்தா உணவு எத்தனை ருசியாகப் படுது. அதைப்போல. வுழ்க்கையில் பிடிப்பு வரவர ஐயோ இந்த வாழ்க்கை முடிஞ்சிருமோன்னு. சாவைப் பத்தின பயம் வரும். உயிராசை இருந்தே தீரும்.”

“மனுசன் உயிரோட இருக்கறவரைக்கும் சாவைப் பார்க்கவே முடியாது. அதை அனுபவிக்கவே முடியாது. அவன் சாவு வரும்போதுகூட பராக்குப் பாக்கிறவன் போல வாழ்க்கையையேதான் பாத்திட்டிருப்பான். இந்த சாவு வலி, துன்பம், வேதனை முதலியவை விடைபெறும் கணம் எல்லாம் வாழ்க்கை சார்ந்த உணர்வுகளாகவே இருக்கும்னு எனக்குத் தோணுது”. இதன் மூலம் நாவலின் மையக்கருவான மரணத்தை எளிய சொற்களால் விளக்கியுள்ளதைக் காணலாம் (Sankara Narayanan, 2012).

பிறமொழி கலப்பு நடை

இக்கால இலக்கியங்களில் படைக்கப்படும் கதாபாத்திரங்கள் படித்தவர்களாக படைக்கப்படுவதால் பிற மொழி கலப்பு தவிர்க்க முடியாததாகிறது. “படைப்பிலக்கிய நடை எழுதப் படிக்கத் தெரிந்த சாதாரண மக்களும் புரிந்துக் கொள்ளக் கூடிய எளிய இனிய வழக்கிலுள்ள மொழில் அமைவது என்று கூறலாம். தவிர்க்க முடியாத சில இடங்களில் பொது மக்களுக்குத் தெரிந்த பிற மொழிச் சொற்கள் கலக்கலாம்.” என்று ந. பிச்சமுர்த்தி குறிப்பிடுவதன் மூலம் அறியமுடிகிறது

“எஸ் தாத்தா. பாவாடை சட்டை சூப்பர். எனக்கு ரொம்பப் பிடிச்சிருக்கு. தேங்ஸ்”

“ரெகார்ட்ஸ் ஆர் மேட் டு பி புரோக்கன்”

“சைல்ட் இஸ். தி ஆஃப் தி மேன்”

எஸ், சூப்பர், தேங்ஸ், ரெகார்ட்ஸ், புரோக்கன், சைல்ட் இவை போன்ற பிற மொழி சொற்களை இந்நாவலில் காணலாம் (Sankara Narayanan, 2012).

வட்டார நடை

வட்டாரத்துக்கு வட்டாரம் மொழி நடை வேறுப்படும். இந்நாவலில் நெல்லை மற்றும் சென்னை வட்டாரச் சொற்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

“ஐய இது வேணாண்டா. சொல்கையிலேயே அவருக்குச் சிரிப்பு”

“ஏல உனக்குத் தூக்கம் வரலியா? என்றார் ஐயா.”

“தம்பி மதுரைல படிக்கட்டும். நாமளும் போயி அங்கன வாடகைக்கு ஒரு வீட்டுப்போம். விசயாவையும் கெட்டிக் குடுத்தாச்சில்ல. நாம தனியா இங்கிட்டுந்து என்ன செய்யப்போறோம்”

ஐய, வேணாண்டா, சொல்கையிலேயே, ஏல, நாமளும், போயி, அங்கன, கெட்டி போன்றன வட்டார வழக்குச் சொற்களாகும் (Sankara Narayanan, 2012).

உரையாடல் நடை

கதை இலக்கியங்களில் ஆசிரியர் தாமே கதை சொல்வது போலவும் கதை மாந்தர்களே உரையாடி கதையை நகர்த்துவது போலவும் படைக்கிறார்கள். உரையாடல்கள் கதைக்குப் பக்கபலமாகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாவும் அமைகின்றன.

“உரையாடல் ... பாத்திரங்களினுடைய மனம், பண்பு, குறிக்கோள், உணர்ச்சிகள் முதலியவற்றை நமக்கு எடுத்துக்காட்டும் கண்ணாடி. ஆசிரியன் உரையாடலை அமைக்கும் போது சந்தர்ப்பம், வெளிப்படுத்தும் உணர்ச்சி, நிலைக்களம், சூழ்நிலை முதலியவற்றை மனத்துட்கொண்டுதான் அமைத்தல் வேண்டும்” என்பார் (Gnanasambandan, 1993).

“அதெப்படி?”

வேணு புன்னகைத்தான். “சிவக்கொழுந்து உன்னால தற்கொலை செஞ்சிக்க முடியுமா?”

நான் யோசித்தேன். “முடியாது” என்றேன்

“ஏன்?”

“ஏன்னா நான் வாழ்க்கையை விரும்புறேன்”

“அவ்வளவு தான் விஷயம். நீ தற்கொலை பண்ணிக்க ஒரு மலையுச்சில நிக்கறேன்னு வையி. மேலேர்ந்து எட்டிப் பார்த்தேனா கீழேர்ந்து சாவு உன்னை இழுக்குமா மேலேர்ந்து வாழ்க்கை அல்லது பயம் உன்னைப் பின்ன இழுக்குமா சொல்லு?” “வாழற ஆசைதான் ஜெயிக்கும்” (Sankara Narayanan, 2012).

சிவக்கொழுந்துக்கும் வேணுகோபாலக்கும் இடையே நடைப்பெறும் உரையாடல் சிறப்பாக அமைந்து கதையை நகர்த்துவதாக அமைந்துள்ளது (Sankara Narayanan, 2012).

அடுக்குத் தொடர்

ஒரே சொல் இரட்டித்து வருதல் அல்லது அடுக்கி வருதல் அடுக்குத் தொடர் ஆகும். இச்சொற்கள் தனித்து நின்று பொருள் தரும். ஒரு கருத்தை அழுத்திக் கூறுவதற்கும் வலியுறுத்திச் சொல்வதற்கும் படைப்பாளர்கள் அடுக்குத் தொடரை உபயோகிக்கின்றனர்.

“தூக்கு தூக்கு என்றாள் அம்மா”

“குழந்தைகள் கழுத்தைத் திருப்பித் திருப்பி வேடிக்கை பார்த்தது”

“மாங்கு மாங்கென்று வயற்காட்டுக் கிணற்றில் கமலையால் தண்ணீர்; இறைத்துக் கொட்டுவதுபோல”

தூக்கு, திருப்பி, மாங்கு இது போன்ற அடுக்குத் தொடர்கள் குறைவாகவே பயின்று வந்தாலும் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன (Sankara Narayanan, 2012).

இரட்டைக்கிளவி

இரட்டைக் கிளவி என்பது இரட்டைச் சொற்களாய் சேர்ந்து ஒரு தன்மைப்பட்டு நின்று வினைக்கு அடைமொழியாய்க் குறிப்புப் பொருள் உணர்த்தி வருவதாகும். இது இரட்டைச் சொல்லாகவே வரும். பிரித்தால் பொருள் தராது.

“விர்விர்விரெனத் தந்திக்கம்பங்கள் கடந்தன”

“கிரிஜா என்று வாய் முணுமுணுக்கிறது.”

“படித்துறைப் பக்கம் சளப் சளப்பென்று முழங்கையால் அலை அடிக்கும்”

விர், முணு, சளப் போன்ற இரட்டைச் சொற்கள் இந்நாவலில் பயின்று வந்துள்ளன (Sankara Narayanan, 2012).

உவமை

உவமை என்பது பொருளைத் தக்க ஒப்புமை கொண்டு உணர்த்துவதாகும். “உவமை என்பது பொருளின் தன்மையைப் புலப்படுத்துவதாகும். வினை, பயன், மெய், உரு ஆகிய பொருளின் தன்மைகளை உவமைகள் சிறப்பிக்கின்றன” (Sankara Narayanan, 2012).

“ஒன்றை அறியாதார்க்கு அதனை அறிவிக்க விரும்பும் புலவர் அறிந்த ஒன்றோடு ஒப்பிட்டு அறிவிக்க முயல்கின்றார். ஒன்றோடு ஒன்றை ஒப்பிட்டுக்காணுதலே உவமை அணியாகும்” (Sankara Narayanan, 2012).

கதைகளை உவமையில் அமைத்தல்

சிறுகதை இலக்கியம் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தனி வளர்ச்சியாகும். தற்காலத்தில் உவமை உருவகக் கதைகள் ஒரு சில எழுத்தாளர்களின் உயர் படைப்பாகச் சிறந்து விளங்குகின்றன. இவ்வுவமைக் கதைகளில் வாழ்க்கைத் தத்துவமும் அரசியல் நெறிகளும் இன்பதுன்ப உணர்வுகளும் அமைந்துள்ளமை குறிப்படத்தக்க செய்தியாகும். “நான்கு பசுமாடுகள் சேர்ந்து புல் மேயப்போய் ஒற்றுமையாய்ச் சிங்கத்தையே விரட்டியடித்த கதை போல”

“சிந்துபாத் முதுகில் கிழவன் ஏறிய கதை”

என்பதில் சிவக்கொழுந்து தன் முதுமையைக் குறித்துக் கூறுவதைக் காணலாம் (Sankara Narayanan, 2012).

உவமையில் உயிரினங்கள்

உவமையில் அறிணை பொருட்களைக் கதையின் ஓட்டத்திற்கேற்ப பயன்படுத்துகின்றனர்.

“சாகப்போகிற கரப்பான்பூச்சி போல காலை வெட்டி வெட்டி நின்றது” (Sankara Narayanan, 2012).

கர்ப்பான்பூச்சி ரயிலுக்கு உவமையாகியது.

“பிறகு ஆமைபோல் தலையை உள்ளிழுத்துக் கொண்டார்” (எஸ். சங்கர நாராயணன், 2012)

ஒருவர் பிணவூர்தியில் இருந்து வெயியே தலையை நீட்டி மழை வருமா? என பார்த்துக் கொண்டு தலையை உள்ளிழுத்துக் கொண்டதை ஆமையோடு படைப்பாளர் உவமைப்படுத்தியுள்ளார்.

“ஓயாமல் துதிக்கையை ஆட்டியபடியே அசைந்து புல்லை மென்று கொண்டிருக்கும் யானைபோல், அலைகள், சங்கிலிக்கு மீறித் தாவும் நாய்கள் போல் அவற்றின் ஓயாத பாய்ச்சல்” (Sankara Narayanan, 2012).

காற்றுக்கு யானையையும் கடல் அலைக்கு நாயையும் உவமை படுத்தியுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

உவமையில் அறிவியல்

உவமையில் கதை, உயிரினங்கள் இடம் பெற்றதைப் போல அறிவியல் செய்திகளும் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். விநோத உணர்வுகள் கலந்து, தள்ளாடி, திடீர் திடீரென்று குழந்தையாகி, தாத்தாவாய் வயதாகி ஊசலாட்டம் ஆடுகின்ற சிவக்கொழுந்துவின் நிலையைக் குறிப்பிடும் போது “வாழ்வின் இந்தக் கோடியிலிருந்து அந்தக் கோடிக்கு ஒரு பெண்டுலம் போல நான் போய் வந்தேன்” (Sankara Narayanan, 2012).

உருவகம்

உவமையாக உள்ள பொருளுக்கும் உவமிக்கப்படும் பொருளுக்கும் வேறுபாடு தோன்றாமல் இரண்டும் ஒன்று என்ற உணர்வு தோன்ற இரண்டையும் ஒற்றுமைப்படுத்துவது உருவகமாகும். இதில் உவம உருபு தோன்றாது. தொட்ட அலை தொடாத அலை நாவலில் படைப்பாளர் உருவகத்தைச் சிறப்பாகக் கையாண்டுள்ளார்.

உருவகத்தில் இலக்கியம்

புராணக் கதைக் குறிப்புகள் பல உருவகத்தில் இடம் பெற்றிருந்தன என்பதும் அவை மக்களால் போற்றப்பட்டன என்பதும் தெய்வங்களின் நிலையை மாந்தர்கள் பெறவேண்டும் என்ற விருப்பு இருந்ததையும் படைப்பாளர்கள் தங்கள் கதைகளில் தெய்வச் செய்திகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமாக அறியமுடிகிறது.

“ராமர் தடவிய அணில் முதுகாய் வரிகள்”

ராமர் அணில் முதுகைத் தடவிய புராணச் செய்தியைப் படைப்பாளர் பயன்படுத்தியதைக் காணமுடிகிறது (Sankara Narayanan, 2012).

“ராணனனுக்குப் பத்து தலை. இருபது கரங்கள். மரங்களுக்கோ நூறு கிளைகள்” என இராமாயணக் கதையில் வரும் ராவணனை மரங்களாக உருவகப்படுத்தியுள்ளதைக் காணலாம் (Sankara Narayanan, 2012).

இலக்கியப் பாடல் மேற்கோள்

நாவலாசிரியர்கள் தாங்கள் படித்த இலக்கியத்தில் இருந்து சில தொடர்களை நாவல்களில் எடுத்தாளவதுண்டு. இவ்விலக்கியத்தொடர்கள் அவர்களது இலக்கியப் புலமைக்குச் சான்று பகரும். இவர் தன்னுடைய நாவல்களில் பல இலக்கியத் தொடர்களைக் கையாண்டுள்ளார்.

“கத்துக்கடல் சூழ்நாகைக் காத்தான்தன் சத்திரத்தில்

அத்தமிழ்க்கும் போதில் அரிசி வரும் குத்தி

உலையிலிட ஊரடங்கும் ஓரகப்பை அன்னம்

இலையிலிட வெள்ளி எழும்"

காள மேகம் புலவரின் பாடல் வரிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளதைக் காணலாம் (Sankara Narayanan, 2012).

"ஐந்திணை சார்ந்த அளவிலேயே குறளில் ஐந்தைந்து அதிகாரங்களை காமத்துப்பாலில் வள்ளுவர் அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார் கவனித்தாயா" (Sankara Narayanan, 2012).

"கான முயலெய்த அம்பினில் யானை பிழைத்தவேல் ஏந்தல் இனிது"

காள மேகம், வள்ளுவர் போன்றோர் இயற்றிய இலக்கியத்திலிருந்து தொடர்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளதைக் காண முடிகிறது (Sankara Narayanan, 2012).

பழமொழிகள், சொலவடை

வாய்மொழி இலக்கியமாக இருந்த பழமொழி நாட்டுப்புற இலக்கியமாக வளர்ந்தது. மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் பழமொழி இரண்டறக் கலந்துள்ளது. தொட்ட அலை தொடாத அலை நாவல் மேலும் சிறக்க பழமொழியும் சொலவடையும் ஆங்காங்கே பயன்படுத்தப்பட்டள்ளது.

சிவக்கொழுந்து படிப்பிற்காக தன் சொந்த ஊரை விட்டு நகரத்திற்குச் சென்று படிக்க விரும்புகிறான். அதனை

"இனியும் குண்டுசட்டிக்குள்ள குதிரை ஒட்டிட்டுக்கூடாது இல்லியா?" என்ற பழமொழி மூலம் காட்டுகிறார் (Sankara Narayanan, 2012).

"பின்னாடி பார்த்தா ஸ்ரீதேவி முன்னாடி பார்த்தா மூதேவி"

சில பெண்கள் தூரத்தில் அழகாய் இருப்பார்கள். கிட்டத்தில் பார்க்க சற்று ஏமாற்றமாயிருக்கும் என்பதை இப்பழமொழி சுட்டுகிறதைக் காணலாம் (Sankara Narayanan, 2012). இளமை நிலையானது அல்ல என்பதை "பூனைக்கொரு காலம் வந்தது. இனி யானைக்கொரு காலம்." என்ற பழமொழி மூலம் காட்டப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது (Sankara Narayanan, 2012).

சொலவடை

பழமொழிகள் என்பதும் சொலவடைகள் என்பதும் ஒன்றல்ல. கிராமத்து மக்கள் பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்துகிற சொலவடைகள் அவர்களது வட்டார வழக்குமொழி நடையிலேயே உலாவுகின்றன. சொலவடைகளுக்கு அவை சொல்லப்படும் சூழலை வைத்தே பொருள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஊர்ல பிள்ளைகளுக்குக் கிறுக்குப் பிடித்ததுப் போல பள்ளிக்கூடம் போக மனதில்லாது ஆலமரத்தடியில் விளையாடும் என்பதை "ஊர்ல கல்யாணம் மார்ல சந்தனம்னு" என்ற சொலவடை மூலம் படைப்பாளர் காட்டுகிறார் (Sankara Narayanan, 2012).

முடிவுரை

பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை ஒரு மனிதனின் உண்மை வாழ்க்கையைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதாக எஸ். சங்கர நாராயணனின் தொட்ட அலை தொடாத அலை நாவல் அமைந்துள்ளது. வாசகனை எளிதில் ஈர்க்கும் வகையிலும் தாம் சொல்ல வந்த கருத்தை மனதில் பதிய வைக்கும் வகையிலும் மொழி நடையையும் உத்தியையும் சிறப்பாக கையாண்டுள்ளார். மேலும் பல்வேறு உள்ளடக்கங்களையும் சம்பவங்களையும் கருப்பொருளையும் கொண்டு படிப்போர்க்குச் சிறப்பூட்டும் வண்ணமாக படைத்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

References

- Gnanasambandan, A.S., (1993) ilakkiya kalai, Tirunelveli Thennindia Saiva Sithantha Noorpathippu Kazhagam, Tirunelveli, India.
- Ramalingam, M., (1978) Puthiya Urainadai, Meenakshi book store, Madurai, India.
- Sankara Narayanan, S., (2012) Thotta Alai Thodatha Alai, Nilacharal, Chennai, India.
- Sundaramoorthy, E., (1994) Nadaiyiyal Sinthanigal, New Century Book House, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License